

Олександр ЗАЄЦЬ – голова правління [Інституту релігійної свободи](#), Київ

Спеціально для Релігійно-інформаційної служби України Представники українських Церков вийшли на Майдан у 2004 році по різних причинах, але, виходячи з їх заяв того часу, підґрунтям цього могло бути прагнення утвердження у суспільстві правди, справедливості, поваги до кожної людини. Оскільки такі цінності проголошує Священне Писання, то для Церков стало природною підтримка громадської ініціативи на захист фундаментальних прав людини. З іншого боку представники Церков внесли вагомий внесок у те, щоб цей суспільний протест проти неправди та фальшування вибору людей відбувався мирно та без насилля.

Слід зауважити, що представники конфесій не порушували чинного законодавства України, оскільки вони не вели агітації та

не втручались у політичний процес, а фактично задовольняли духовні потреби зневірених громадян. У цьому контексті варто згадати різні духовно-молитовні заходи, зокрема спільну молитву «Отче наш», яка прозвучала на різних мовах – українською, російською, польською, латиною, англійською тощо – та мала потужний об'єднуючий фактор. Крім цього, міжконфесійний характер цих заходів теж заслуговує на увагу, адже зі сцени на Майдані до народу промовляли представники різних християнських Церков (православні, католики, протестанти) та іудейських і мусульманських релігійних об'єднань.

Серед іншого Українські Церкви і релігійні організації досить результативно використали момент Майдану для розбудови в суспільстві повноцінного міжконфесійного діалогу та державно-конфесійних відносин на партнерських засадах, які набули нової якості та змісту у подальші роки.

Майдан 2004 року насамперед був не політичним, а духовним явищем. Через цей феномен суспільство і багато людей змінилися, стали вільними або більш вільними у власних думках і світогляді, змінилося їх ставлення до влади та до власної гідності.

Зерна, засіяні Майданом, попали глибоко у душі дітей, молоді, людей середнього та похилого віку, тому його паростки та плоди з часом будуть проявлятися у суспільстві все більше і більше.

Навряд чи можливе саме таке повторення подій, як дехто прогнозує. Водночас у суспільстві є очікування подальших змін на краще, утвердження демократичних свобод, поваги влади до волі народу та цінності кожної людини. Час покаже, як це буде відбуватись насправді. Але якщо взяти до уваги те, що у Творця немає копій, а лише оригінали, то ми можемо стати свідками нових суспільних трансформацій. *Інститут релігійної свободи, м.Київ*

www.irs.in.ua